

A9-0126/2022

11.4.2022

JELENTÉS

az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó uniós cselekvési tervről
(2021/2239(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: Simone Schmiedtbauer

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	19
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	24
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	25

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó uniós cselekvési tervről (2021/2239(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 39. cikkére, 192. cikke (1) bekezdésére és 349. cikkére;
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 21. Konferenciája (COP21) során létrejött Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel az ökológiai termelés fejlesztésére irányuló cselekvési tervről szóló, 2021. március 25-i bizottsági közleményre (COM(2021)0141),
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2019)0640),
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására¹
- tekintettel az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2021. június 9-i állásfoglalására³,
- tekintettel a tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerre irányuló „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2021. október 20-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU és az 1307/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2115 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁵,
- tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU rendelet, a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek

¹ HL C 270., 2021.7.7., 2. o.

² HL L 150., 2018.6.14., 1. o.

³ HL C 67., 2022.2.8., 25. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0425.

⁵ HL L 435., 2021.12.6., 1. o.

minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU rendelet, az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kiszéreléséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 251/2014/EU rendelet és az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló 228/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2021. december 2-i (EU) 2021/2117 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁶,

- tekintettel az ökológiai termelés fejlesztésére irányuló cselekvési tervről szóló, 2021. július 19-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a fehérjenövények termesztésére irányuló európai stratégiáról – az európai mezőgazdasági ágazatban a fehérje- és hüvelyes növények termesztésének ösztönzéséről szóló 2018. április 17-i állásfoglalására⁷,
 - tekintettel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2020. október 19-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az uniós ökológiai termelés fejlesztésére irányuló cselekvési tervről szóló, 2021. szeptember 22-i véleményére,
 - tekintettel a Régiók Európai Bizottságának az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló, 2021. december 2-i véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0126/2022),
- A. mivel az ökológiai termelés fejlesztésére irányuló cselekvési tervről szóló bizottsági közlemény (a továbbiakban: az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv) hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodás és annak keretein belül „a termelőtől a fogyasztóig” és a biodiverzitási stratégia kulcsfontosságú elemek a fenntarthatóbb élelmiszerrendszerre való átállás lebonyolításához, különösen a mezőgazdasági termelők erőfeszítéseinek megerősítéséhez a környezet védelme, a biológiai sokféleség megőrzése és az éghajlatváltozás kezelése érdekében; mivel általában a mezőgazdaság, de különösen az ökológiai gazdálkodás kulcsszerepet játszik e cél elérésében;
- B. mivel tizenkét hónap elteltével gyakorlatilag minden olyan másodlagos jogszabály elkészült, amely az (EU) 2018/848 rendelet hatálybalépéséhez szükséges, a biosó termelését szabályozó, felhatalmazáson alapuló rendelet kivételével;
- C. mivel a felhatalmazáson alapuló rendeletnek előtérbe kell helyeznie azokat a természetes, adalékanyagokat és szén-dioxid-kibocsátást nélkülöző folyamatokat, amelyek a tengeri só előállítását jellemzik, és amelyek szükségesek ahhoz, hogy „ökológiai” tanúsítványt kapjon;
- D. mivel az európai élelmiszerrendszernek fenntartható módon előállított és tápláló, ugyanakkor megfizethető árú élelmiszereket kell szállítania, és oly módon kell

⁶ HL L 435., 2021.12.6., 262. o.

⁷ HL C 390., 2019.11.18., 2. o.

gondoskodnia az élelmezésbiztonságról, amely egyben biztosítja az egészséges társadalmat és a bolygó egészségét is, hozzájárul a társadalmi és gazdasági jóléthez, védi az ökoszisztémák és az európai polgárok egészségét egyaránt, valamint biztosítja a mezőgazdasági termelés jövedelmezőségét és ezáltal a mezőgazdasági termelők tisztességes megélhetését; mivel elengedhetetlen biztosítani, hogy az ökológiai gazdálkodáshoz használt földterületek növelése összhangban álljon a piac felvevőképességével az ökológiai termékek tekintetében;

- E. mivel az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről szóló (EU) 2018/848 rendelet a mezőgazdasági termelőket átállási időszak betartására kötelezi, amelynek során az ökológiai termelésre vonatkozó összes szabályt alkalmazniuk kell;
- F. mivel ez az időszak akár három év is lehet; mivel ez alatt az időszak alatt a mezőgazdasági termelőknek magasabb termelési költségeket kell viselniük anélkül, hogy részesülnének az ökológiai termékek magasabb piaci árából;
- G. mivel az ökológiai gazdálkodás számos környezeti előnnyel – többek között kevesebb üvegházhatásúgáz-kibocsátással – jár, és segítheti a mezőgazdasági ágazatot abban, hogy hozzájáruljon az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz és a legfontosabb kihívások – amilyen például a munkahelyek megszűnése a vidéki térségekben, a talaj-termőképesség és a biológiai sokféleség csökkenése – kezeléséhez, valamint a gazdasági változásokkal szembeni reziliencia előmozdításához;
- H. mivel a mezőgazdaság sokfélesége, valamint a mezőgazdasági termelő és a fogyasztó közötti rövidebb láncok fontos elemei az egészséges és fenntartható élelmiszerrendszernek;
- I. mivel az ökológiai gazdálkodás hozzájárulhat ahhoz, hogy a fenntarthatóság tekintetében gazdasági, társadalmi és környezeti szempontból ambiciózus egyensúly alakuljon ki, előmozdítva a talaj, a víz és a biológiai sokféleség védelmét és az állatjólétet, és lehetőségeket kínálva a fiataloknak arra, hogy belépjenek a mezőgazdasági szakmába;
- J. mivel az EU-ban a környezetvédelmi és állatjóléti előírások a legmagasabb szintűek közé tartoznak a világon; mivel az ökológiai mezőgazdasági területeken 30%-kal nagyobb a biológiai sokféleség, kedvező a környezet a beporzók számára, valamint korlátozzák a műtrágyák és a növényvédő szerek használatát;
- K. mivel az ökológiai gazdálkodás hozzájárulhat a vidéki térségek revitalizációjához, a munkahelyteremtéshez, a kis méretű gazdaságok fenntarthatóságához, közelebb hozza egymáshoz a fogyasztókat és a termelőket, erősíti a helyi gazdasággal való kapcsolatokat és ösztönzi a pozitív gazdasági multiplikátorhatásokat; mivel az új közös agrárpolitika (KAP) új, ambiciózus intézkedéseket vezet be a fenntartható termelés ösztönzésére, beleértve az ökológiai gazdálkodást is;
- L. mivel alapvető fontosságú gondoskodni arról, hogy a fogyasztók – akik számára egyre fontosabb az általuk fogyasztott élelmiszer minősége – és a vendéglátóipar élelmiszer-vásárláskor megalapozott és tudatos döntéseket hozhasson;

- M. mivel biztosítani kell, hogy a fogyasztók megfelelő tájékoztatást kapjanak a biotermékek fogyasztásával járó előnyökről, és hogy védve legyenek a szándékosan félrevezető címkéktől, csomagolástól és hirdetésektől
- N. mivel az ökológiai gazdálkodásba bevont uniós mezőgazdasági összterület 2019-ben 13,8 millió hektárra nőtt; mivel e földterület jelenleg az EU teljes mezőgazdasági hasznosítású területének 8,5%-át teszi ki; mivel 2010 és 2019 között az uniós ökológiai piac értéke több mint kétszeresére nőtt;
- O. mivel az ökológiai termékek kiskereskedelmi értékesítése 18 milliárd euróról 41 milliárd euróra nőtt a 2009 és 2019 közötti időszakban; mivel az EU egyes részein az ökológiai termelés bővülése meghaladja az ökológiai piac fejlődését, ugyanakkor a tagállamok között jelentős különbségek vannak az organikus terékek fogyasztása tekintetében; mivel az ökológiai termelés az EU egyes részein nagyon alacsony vagy egyáltalán nem létezik, és a tagállamok között jelentős eltérések vannak, a rendelkezésre álló területből az ágazatnak szentelt hányad 0,5%-tól 26,5%-ig terjed;
- P. mivel az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv 23 intézkedést határoz meg, amelyek szilárd alappal szolgálnak az ökológiai ágazat fenntartható fejlesztéséhez; mivel a tervek szerint 2024-ben sor kerül az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv félidős felülvizsgálatára, és létrehozták az uniós ökológiai napot, ami lehetőséget kínál az ökológiai gazdálkodás láthatóságának és elismerésének javítására, valamint az ökológiai termelés előnyeivel kapcsolatos figyelemfelhívásra, mivel az ökológiai termelőket „a fenntartható mezőgazdaság úttörőinek” tekintik;
- Q. mivel a 2022. január 1-jétől alkalmazandó (EU) 2018/848 rendelet célja különösen az, hogy szigorúbb ellenőrzések és behozatali szabályok révén növelje a fogyasztók ökológiai termékekbe vetett bizalmát;
- R. mivel 2021. májusában közzétették a „Stratégiai iránymutatások a fenntarthatóbb és versenyképesebb uniós akvakultúra érdekében a 2021 és 2030 közötti időszakra” című közleményt, ezen iránymutatások alapján pedig nemzeti stratégiai terveket kell kidolgozni;

Általános megjegyzések

1. üdvözli a Bizottság „Cselekvési terv az ökológiai termelés fejlesztésére” című közleményét, azt a célkitűzést, hogy 2030-ig növelni kell az EU ökológiai gazdálkodással művelt területeit a kereslet és a kínálat fejlesztése révén, valamint azt, hogy a Bizottság elismeri, hogy az ökológiai gazdálkodás az EU fenntarthatóbb élelmiszerrendszerek felé vezető útjának egyik fő összetevője, amely fenntarthatóbb mezőgazdasági gyakorlatokat alkalmaz, hatékonyabban használja a megújuló energiaforrásokat, szigorúbb állatjóléti normákat biztosít és hozzájárul az európai mezőgazdasági termelők magasabb bevételének biztosításához;
2. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen hatásvizsgálatot az EU ökológiai gazdálkodás alá vont mezőgazdasági területeinek arányáról; úgy véli, hogy az ökológiai gazdálkodás fejlesztése számos pozitív externáliát és előnyt biztosít az éghajlatváltozás mérséklése, a biológiai sokféleség és a talajvédelem szempontjából, és hozzá fog járulni „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia és a biodiverzitási stratégia célkitűzéseinek eléréséhez; elismeri

azonban azt is, hogy más fenntartható termelési modellek és gazdálkodási módszerek – például az integrált termelés vagy a biológiai védekezés – is hozzájárulhatnak a zöld megállapodás célkitűzéseinek teljesítéséhez;

3. hangsúlyozza, hogy a ökológiai gazdálkodás alá vont mezőgazdasági földterületek aránya jelentősen eltér a tagállamok között; hangsúlyozza, hogy ezt figyelembe kell venni az ökológiai termelés fokozását célzó szakpolitikák és eszközök kidolgozásakor, és sürgeti a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a lemaradó tagállamok támogatására;
4. ismételten hangsúlyozza, hogy az e tekintetben javasolt valamennyi intézkedésnek és eszköznek alapos elemzéseken és hatásvizsgálatokon kell alapulnia; úgy véli, hogy a jogszabályoknak és az ökológiai termelésről szóló cselekvési terveknek elegendő rugalmasságot kell biztosítaniuk ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni az ökológiai gazdálkodás jellege és feltételei tekintetében a tagállamok között lévő különbségeket;
5. rámutat, hogy amikor az ökológiai termelésről szóló új (EU) 2018/848 rendelet 2022. évi bevezetésekor a Bizottságnak biztosítani kell az ökológiai gazdálkodásról szóló régi uniós jogszabályokról való rendezett és megfontolt átmenetet, hogy az ökológiai ágazat gyorsan és megbízhatóan megismerkedhessen az új szabályrendszerrel; felhívja a Bizottságot, hogy az új rendelet végrehajtása után öt évvel végezzen hatásvizsgálatot a szükséges kiigazítások elvégzése érdekében;
6. hangsúlyozza, hogy a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiában előirányzott, a vidéki területek újjáélesztésében és élénkségük fenntartásában kulcsszerepet játszó ökológiai ágazat és ökológiai területek fejlesztésének és növekedésének piacvezéreltnak kell lennie, és a holisztikus ellátási lánc fejlesztésével kell kísérni, beleértve a feldolgozást, valamint az ökológiai élelmiszerek további kínálatának és keresletének ösztönzésére és a fogyasztói bizalom biztosítására irányuló szakpolitikai intézkedéseket;
7. hangsúlyozza, hogy e megközelítések kombinációjának lehetővé kell tennie a kiegyensúlyozott fejlődést, összhangban a piac ökológiai termelés felvételére való képességével, az ökológiai piac és az ökológiai gazdálkodás jövőbeli jövedelmezőségének megőrzése érdekében az EU-ban;
8. ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy meg kell szüntetni a túlzott adminisztratív terheket; hangsúlyozza, hogy az ökológiai gazdálkodás környezeti előnyeit nemcsak az ökológiai termékekért akár magasabb árat is fizetni kész fogyasztóknak kell támogatniuk, hanem a KAP költségvetésének is megfelelően jutalmaznia kell az ökológiai gazdálkodókat az általuk a környezet és a természeti erőforrások védelmében, a felhasznált alapanyagok csökkentésén és a magasabb állatjóléti normák támogatásán keresztül előállított konkrét közjavakért,
9. kiemeli, hogy az uniós élelmiszerrendszer mezőgazdasági fenntarthatóságának és rezilienciájának ösztönzését prioritásnak kell tekinteni, és hogy az ökológiai gazdálkodás a környezetvédelmi és éghajlat-politikai célkitűzések elérésének kulcsfontosságú eleme; úgy véli, hogy az ökológiai gazdálkodáshoz és tágabb értelemben az agroökológiához hasonló gyakorlatokban alkalmazott, fenntartható innováció nagyobb sokszínűséget eredményezhet a gazdálkodási rendszereken belül;

10. hangsúlyozza, hogy fontos a különböző gazdálkodási rendszerek egymás mellett élése, mivel a sokféleség kulcsfontosságú az élelmiszerrendszer biztonsága és rezilienciája szempontjából, és a fenntartható fejlődést szolgálja; rámutat arra, hogy nincs olyan egységes gazdálkodási modell, amely minden országnak és régióknak megfelelne, és hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a különböző fenntartható gazdálkodási modellek előnyeit;
11. rámutat az ökológiai hozamok további növelésének fontosságára annak érdekében, hogy megelőzhető legyen az élelmiszer-termelésből származó ökológiai lábnyom növekedése a nem uniós országokban, miközben az ökológiai gazdálkodási modellre való átállás növekszik az EU régiókban;
12. rámutat arra, hogy az uniós cselekvési terveknek ahhoz, hogy sikeresek legyenek, ösztönözniük és mozgósítaniuk kell a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat is, figyelembe véve sajátosságaikat és eltérő kiindulópontjaikat; úgy véli, hogy az ökológiai termelésről szóló regionális és helyi cselekvési terveknek is szerepet kell játszaniuk az ökológiai ágazat fejlesztésében;
13. ezért véleménye szerint a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy dolgozzák ki az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó saját nemzeti stratégiáikat, és a nemzeti stratégiai tervekkel összhangban dolgozzák ki saját nemzeti és/vagy regionális, ökológiai termelésről szóló cselekvési terveiket, amelyeknek ambiciózusnak kell lenniük az ökológiai gazdálkodás fejlesztését illetően, reális és konkrét célkitűzéseket, intézkedéseket, időkereteket és költségvetéseket kell tartalmazniuk, többek között a mezőgazdasági termelőknek nyújtott ösztönzőkkel, amelyek megkönnyítik a választást és támogatják az alulról felfelé építkező kezdeményezéseket;
14. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa e feltételek maradéktalan teljesülését a tagállamok által benyújtott nemzeti stratégiai tervek jóváhagyásakor, és biztosítsa, hogy elegendő pénzügyi forrás és a leghatékonyabb eszközök álljanak rendelkezésre az ágazat fejlődésére vonatkozó célkitűzések eléréséhez; kiemeli a know-how és a bevált gyakorlatok cseréjének szükségességét, mivel egyes tagállamok több tapasztalattal rendelkeznek az ambiciózus nemzeti tervek kidolgozása és végrehajtása terén;
15. felhívja a Bizottságot, hogy az ilyen eszmecseréket a tervezett nyilvános nyomonkövetési ülések keretein belül tartsák; kiemeli, hogy az ökológiai termelésről szóló nemzeti cselekvési terveknek kiszámíthatóságot és egyértelműséget kell teremteniük a mezőgazdasági termelők és az ágazat számára, ösztönözve ezzel az ökológiai ágazat fejlődését és az ökológiai termékek kereskedelmi forgalomba hozatalát;
16. üdvözli az ökológiai gazdálkodásról szóló rendelet hatályának kiterjesztését a mezőgazdasághoz szorosan kapcsolódó bizonyos termékekre, amelyek – mint például a só – nem szerepelnek az EUMSZ I. mellékletében; aggodalmát fejezi ki azonban az ökológiai termeléssel kapcsolatos technikai tanácsadással foglalkozó szakértői csoport (EGTOP) által 2021. augusztus 6-án közzétett, biosóroló szóroló jelentéssel kapcsolatban, ugyanis az támogatja az EU ökológiai címkéjének kiterjesztését olyan termelési módszerekre, amelyek nem felelnek meg az (EU) 2018/848 rendeletben foglalt elveknek; ezért felhívja a Bizottságot, hogy ne kövesse az EGTOP tanácsát;

17. hangsúlyozza, hogy a lehető legjobb szinergiák elérése, valamint annak érdekében, hogy teljesüljön az ökológiai gazdálkodás alá vont uniós mezőgazdasági területek növelésének a nemzeti stratégiai tervükben meghatározott célja, a tagállamoknak az ökológiai termelésről szóló nemzeti és/vagy regionális cselekvési terveik kidolgozásakor, elfogadásakor, felülvizsgálatakor és végrehajtásakor valamennyi érdekelt felet, kiváltképpen az ökológiai termelőket és egyesületeket, szövetkezeteket, a helyi és regionális hatóságokat, a teljes értékláncot lefedő agrár-élelmiszeripart, az agrár-élelmiszeripari nagykereskedőket, a fogyasztók és a magánszektor képviselőit, valamint a vendéglátóipart, többek között a nagy közétkeztetési intézményeket és a táplálkozással kapcsolatos oktatást végző szervezeteket, be kell vonniuk a konzultációs folyamatba;
18. elismeri, hogy az ökológiai termelés jobb gazdasági megtérülést kínál a mezőgazdasági termelőknek, ám gyakran nagyobb termelési költségekkel jár, és hogy emiatt megfelelő piaci árakat kell kialakítani és elegendő közvetlen támogatást kell biztosítani ahhoz, hogy e költségek megtérüljenek, és hogy a mezőgazdasági termelők tisztességes jövedelemhez juthassanak;
19. rámutat arra, hogy a magasabb fogyasztói árak gátat szabhatnak a bővülésnek, de jelenleg szükség van rájuk az ökológiai ágazat támogatása érdekében; emlékeztet arra, hogy bizonyos esetekben nincs piaca az ökológiai mezőgazdasági termékeknek, ezért a mezőgazdasági termelők arra kényszerülnek, hogy hagyományos mezőgazdasági termékként alacsonyabb áron értékesítsék azokat;
20. emlékeztet arra, hogy az ökológiai gazdálkodás nagyon magas termelési normákkal működik; hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az ökológiai termékek megfizethetőségével és ezzel összefüggésben a hozzáférhetőségükkel; erőteljesen hangsúlyozza, hogy a termelőket támogatni kell az ökológiai termelésre való átállás folyamatában, a termelőknek pedig hasznát kell látniuk az ökológiai gazdálkodás hozzáadott értékének; megjegyzi, hogy a hagyományos termékek esetében az értéknek az ökológiai élelmiszerláncon belüli jobb elosztása mind a mezőgazdasági termelők, mind a fogyasztók javát szolgálná;
21. elismeri, hogy az ökológiai ágazat fejlődése méretgazdaságosságot tesz lehetővé a feldolgozás és a logisztika terén, ami növelni fogja a hatékonyságot és csökkenteni a költségeket; hangsúlyozza a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv fontosságát az ágazat fejlődése és annak biztosítása szempontjából, hogy a kiskereskedőknek ne legyen túlzottan magas haszonkulcsuk az ökológiai termékeken; úgy véli továbbá, hogy az ökológiai termékeket be lehetne vonni a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alap programjaiba, amennyiben elegendő kínálat áll rendelkezésre;
22. üdvözli, hogy a Bizottság az általános állatjólét javításán dolgozik, és rámutat arra, hogy a mezőgazdaságról és a KAP-ról szóló, 2020. évi Eurobarométer felmérés megállapította, hogy az uniós polgárok 80%-a összefüggést lát az ökológiai gazdálkodás és az állatjólét fokozottabb tiszteletben tartása között; ezzel összefüggésben hangsúlyozza az ökológiai állattenyésztés támogatásának fontosságát;
23. hangsúlyozza, hogy az Unióban fel kell gyorsítani az ökológiai akvakultúra és piaca

fejlesztését, valamint meg kell erősíteni a fogyasztók keresletét és bizalmát e termékek iránt; hangsúlyozza, hogy minden negyedik halászati termék akvakultúrából származik; rámutat azonban arra, hogy mivel az elfogyasztott termékek nagy része importból származik, amely a teljes kínálat 60%-át teszi ki, hatalmas a növekedési potenciál, amelyet ki kell használnunk általában az európai akvakultúra és különösen az ökológiai akvakultúra fejlesztése érdekében;

24. hangsúlyozza, hogy az ökológiai akvakultúrát érintő fellépéseket össze kell hangolni a 2021 és 2030 közötti időszakra szóló, a fenntarthatóbb és versenyképesebb európai akvakultúrára irányuló új stratégiai iránymutatásokkal és az ágazat tagállamokban és régiókban megvalósuló fejlesztésével;

A kereslet ösztönzése és a fogyasztói bizalom garantálása

25. támogatja a Bizottságot abban, hogy továbbra is népszerűsítse és terjessze az uniós ökológiai logóval kapcsolatos információkat a fogyasztók körében, többek között az iskolai programok révén, amelyekben a felülvizsgálatkor nagyobb részarányt kell biztosítani az ökológiai termékeknek, valamint más intézményekben, például az ápolási intézményekben; támogatja a több tagállamban létező helyi ökológiai logók népszerűsítését, amelyek legalább ugyanolyan garanciákat nyújtanak, mint az uniós ökológiai logó, és amelyeket ez utóbbival együtt használnak; megjegyzi, hogy az iskolai programokkal kell megalapozni a táplálkozással és a fenntartható élelmiszerekkel kapcsolatos pedagógiai vitákat, és ezt olyan intézkedésekkel kell kísérni, amelyek célja a gyermekek jobb étrenddel kapcsolatos tájékoztatása és oktatása;
26. hangsúlyozza annak rendkívüli fontosságát, hogy az ökológiai élelmiszerekről végzett fogyasztói felméréseket az ökológiai gazdálkodásnak az egészségre, a jólétre és a magas életszínvonalra gyakorolt előnyös hatásaival kapcsolatos ismeretek bővítését célzó intézkedések kövessék, biztosítva ugyanakkor, hogy az uniós hagyományos gazdálkodási módszerek fenntarthatóságával és biztonságosságával kapcsolatos bizalmat ne ássák alá; hangsúlyozza, hogy pontos tájékoztatást kell nyújtani annak biztosítása érdekében, hogy a fenntartható élelmiszerek címkézésével kapcsolatban kidolgozás alatt álló új kezdeményezések ne gyengítsék az uniós ökológiai logót, és ne zavarják meg a fogyasztókat az egyes alkalmazási körök és jelentések tekintetében;
27. aggodalmát fejezi ki a megtévesztő címkék, csomagolások és hirdetések miatt, amelyek megnehezítik a fogyasztók számára, hogy megkülönböztessék a hagyományos termékeket az ökológiai termékektől; megjegyzi, hogy az (EU) 2018/848 rendelet és a gyakori független ellenőrzések képezik a fogyasztók ökológiai termékekbe vetett bizalmának alapját, és felhívja a tagállamokat, hogy egyértelműen kommunikáljanak az uniós ökológiai logóról;
28. hangsúlyozza a szupermarketek és a különböző élelmiszer-ellátási láncok szerepét az uniós ökológiai logó népszerűsítésében és támogatásában; várakozással tekint a Bizottság jövőbeli kezdeményezései elé, amelyek célja, hogy megbízható, független és működőképes tudományos alapokon, valamint teljes és koherens módszertanon alapuló címkézés, népszerűsítő és tájékoztató kampányok révén jobban kalauzolják a fogyasztókat az élelmiszerek kiválasztásában; megjegyzi, hogy a valamennyi uniós élelmiszer származását felüntető, kötelező címkézés jelentősen növelheti az

átláthatóságot és a nyomonkövethetőséget, ezáltal küzdve a csalás és az illegális termelési módszerek ellen, valamint javítva a fogyasztói bizalmat;

29. emlékeztet arra, hogy az üzemi konyhák követelményei eltérnek a háztartások igényeitől; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy hozzáadott értéket kell teremteni az ellátási lánc számára, és növelni kell az ökológiai termékek feldolgozási szintjét az üzemi konyhák igényeinek kielégítése érdekében;
30. úgy véli, hogy a zöld közbeszerzés 2019. évi felülvizsgálatát láthatóbbá kellene tenni a tagállamokban a tudatosság növelése és az ökológiai termelés előmozdítását célzó fellépések erőteljes ösztönzése, valamint az egészségesebb, környezetbarátabb étrend támogatása érdekében az olyan intézményekben, mint az iskolák, kórházak, időotthonok és börtönök, valamint ezáltal csökkenthető a többlettel rendelkező tagállamokban az ökológiai termékek hulladékának mennyisége; úgy véli, hogy az uniós intézményeknek jó példával kell elől járniuk saját létesítményeikben; véleménye szerint a zöld közbeszerzés növekedésének elérése és a zökkenőmentes ellátás biztosítása érdekében szükség van az ágazat képviselői szervezetein keresztül megvalósuló ágazati koordinációra;
31. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a jelenlegi strukturális és logisztikai akadályok vizsgálatát, valamint mozdítsa elő a zöld közbeszerzési kritériumok alkalmazását a tagállamokban, csakúgy, mint az ökológiai termékekkel kapcsolatos tájékoztatói, oktatási és promóciós tevékenységeket az intézkedés hatékonyságának növelése érdekében; rámutat, hogy a zöld közbeszerzés növeléséről a nemzeti igényeknek és a nemzeti operatív cselekvési tervekben meghatározott céloknak megfelelően kell határozni nemzeti szinten; úgy véli, hogy a zöld közbeszerzésnek erős hangsúlyt kell fektetnie az uniós biotermékekre, amelyek ösztönöznék a termelést és segítenék az EU-t éghajlat-politikai céljainak elérésében;
32. hangsúlyozza, hogy az ökológiai termelést és feldolgozást megfelelő módon kell fejleszteni regionális és helyi szinten, bevonva a helyi ökológiai termelőket; támogatja a fenntartható regionális élelmiszerrendszerek kialakítását, amelyek a valamennyi élelmiszeripari szereplő együttműködésén alapulnak; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem állnak rendelkezésre ellenőrzött adatok az ökológiai termékek közétkeztetésben és éttermekben való elterjedtségéről;
33. rámutat, hogy a helyi, regionális és nemzeti hatóságok, valamint a mezőgazdasági termelői egyesületek és az agrár-élelmiszeripari nagykereskedők fontos szerepet játszanak az ökológiai ágazat strukturálásának támogatásában a termelés, a kollektív feldolgozás, a logisztika és a kereskedelem tekintetében, megkönnyítve az ökológiai termelők földhöz jutását, és elősegítve maguk a termelők, valamint a termelők, a fogyasztók és az élelmiszer-ipari szolgáltatások közötti együttműködést;
34. kiemeli továbbá, hogy a helyi, regionális és nemzeti hatóságoknak szerepet kell játszaniuk a fenntartható gazdálkodási módszerek valamennyi típusával kapcsolatos lakossági tudatosság növelésében, a biotermékek étkezésekben történő biztosításában, valamint az óvodák és iskolák oktatási programjainak kidolgozásában;
35. ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy a helyi és regionális szintű mezőgazdasági termelői piacok hatékony eszközt jelentenek a termelők és a fogyasztók közötti

szakadék áthidalásához, és azokat támogatni kell; emlékeztet továbbá arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok és a mezőgazdasági termelői egyesületek rendkívül értékes technikai segítséget nyújtanak az ökológiai termelőknek és az átállásban lévő mezőgazdasági termelőknek, ami elengedhetetlen a gyakorlatok meghonosításához, és amelyek megfelelő finanszírozást igényelnek a KAP-ból és más forrásokból;

36. kiemeli, hogy valamennyi hatóságnak biztosítani kell, hogy a szabályozási keret az adminisztratív terhek minimális szinten tartása mellett továbbra is lehetővé tegye és ösztönözze az ágazat fejlődését; emlékeztet, hogy a helyi és regionális hatóságok számos tagállamban régóta részt vesznek az ökológiai gazdálkodás fejlesztésének támogatásában, különösen a vidékfejlesztési programok irányítása és végrehajtása révén;
37. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális hatóságok bevonásakor – a 2030-ig tartó időszakra szóló területfejlesztési menetrend előírásaival összhangban – helyi szempontokat figyelembe vevő megközelítésre van szükség a vidéki, az elővárosi övezetek és a városi területek eltérő igényeinek Európa-szerte történő kezelése érdekében;
38. hangsúlyozza, hogy az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv sikere a magánszektor nagyobb mértékű keresletösztönző szerepvállalásától és a mezőgazdasági termelők méltányos jövedelemhez jutásától függ, különösen a kevésbé fejlett ökológiai piacokkal és termeléssel rendelkező országokban; kéri a Bizottságot, hogy határozzon meg olyan eszközöket, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy arra ösztönözzék a kiskereskedelmi láncokat, hogy aktívan hozzájáruljanak az ökológiai fogyasztás fontosságának népszerűsítéséhez és az ezzel kapcsolatos tájékoztatáshoz, valamint a helyi ökológiai gazdálkodási ellátási láncok létrehozásához; hangsúlyozza, hogy az ökológiai termelés növekedésének elsősorban a magánfogyasztás generálta magasabb keresletből, nem pedig politikai ösztönzőkből kell erednie;
39. kiemeli az ökológiai élelmiszerek terén az ellátási lánc átláthatósága javításának, valamint valamennyi termelési és forgalmazási folyamat jobb nyomon követhetőségének fontosságát, összhangban az európai fogyasztók azon követeléseivel, hogy több információt kapjanak az általuk fogyasztott élelmiszerek eredetéről és előállítási módjáról; üdvözli a kiskereskedők önkéntes kezdeményezéseit az átállásban lévő termelésből származó termékek magasabb áron történő megvásárlására, és úgy véli, hogy ezeket a kezdeményezéseket támogatni kell;
40. megfelelően figyelembe veszi azokat a nehézségeket, amelyekkel ezeknek az átállásban lévő termelésből származó termékeknek a fogyasztók számára történő értékesítése során a kiskereskedők szembesülnek a harmonizált forgalmazási szabályok hiánya miatt, és felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a forgalmazásukat – például harmonizált címkézés révén – elősegítő intézkedéseket;
41. kiemeli annak alapvető fontosságát, hogy a Bizottság, a tagállamok és az érdekelt felek aktívan közreműködjenek azon módszerek meghatározásában, amelyekkel megerősíthetők a meglévő tanúsítási és ellenőrzési mechanizmusok annak érdekében, hogy meg lehessen előzni az ökológiai termeléssel és kereskedelemmel kapcsolatos csalásokat;

42. úgy véli, hogy a tanúsítási és ellenőrzési mechanizmusoknak jobban igazodniuk kell az ökológiai termelők valós helyzetéhez, és egyszerűsíteni kell a folyamatot, többek között informatikai megoldások révén;
43. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a tanúsító szervek engedélyezési eljárásaira; hangsúlyozza, hogy az ökológiai gazdálkodásra való átállás tanúsítási folyamata továbbra is nehézkes és nehezen kivitelezhető, és azt meg kell könnyíteni, különösen a mezőgazdasági kistermelők számára; úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelőket támogatni kell a tanúsítási költségek fedezésében;
44. hangsúlyozza, hogy harmonizált európai rendszerekre van szükség az ökológiai gazdálkodáshoz felhasznált alapanyagok tanúsítására, amely révén elkerülhető az eltérő követelményeket és ellenőrzési rendszereket alkalmazó magántanúsítványok burjánzása; felhívja a Bizottságot, hogy az ökológiai termelésről szóló cselekvési terven keresztül mozdítsa elő annak uniós szintű harmonizációját;
45. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal összehangoltan és a szubszidiaritás elvének maradéktalan betartása mellett közvetlen, egységes ellenőrzési mechanizmusok révén erősítse meg a vámellenőrzéseket az élelmiszer-csalás, -hamisítás és az EU ökológiai termelési előírásainak nem megfelelő termékek behozatalának megelőzése érdekében; valamint azon kockázat elkerülése érdekében, hogy az EU ökológiai ágazata versenyhátrányba kerüljön a szabványok globális konvergenciájának hiánya és a fogyasztók számára megnövekedett költségek miatt; ezzel összefüggésben kiemeli, hogy az ökológiai termékek minőségének és biztonságosságának garantálása, valamint az Unión belüli és kívüli termelők közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében jobban be kell vonni az illetékes vámhatóságokat;
46. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ökológiai cselekvési terv nem utal a nem engedélyezett termékek – például a géntechnológiával módosított szervezetek – ökológiai termelési láncból való kizárása kapcsán a termesztés, a betakarítás, a szállítás, a tárolás és a feldolgozás során a megfelelő intézkedések bevezetésének szükségességére révén az ágazat számára okozott nehézségekre és súlyos költségekre;
47. hangsúlyozza, hogy kiváló minőségüknek köszönhetően az EU-ból származó mezőgazdasági termékek nemzetközileg elismertek; úgy véli, hogy az uniós ökológiai termékek további nemzetközi népszerűsítéséhez pozitív és kereskedelemösztönző intézkedésekre van szükség; elismeri e tekintetben az EU ökológiai termelésre vonatkozó promóciós politikájának potenciális szerepét; hangsúlyozza, hogy az EU-ban a promóciós politikának el kell ismernie a fenntartható termelési módszerek, gyakorlatok és termékek széles skáláját;
48. rámutat arra, hogy az EU promóciós politikája által támogatott földrajzi jelzések számos vidéki területen jelentősen hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez, és az európai mezőgazdaság egyik vezérfonalát képezik; kéri, hogy a Bizottság tájékoztassa a Parlamentet az ökológiai piac kiterjesztésének lehetőségéről, és gyorsítsa fel a folyamatban lévő tárgyalásokat a biotermékek behozatalára vonatkozó uniós szabványoknak való megfelelésről az egyenértékűségekre való áttérés érdekében;
49. támogatja a fenntartható élelmiszerrendszerekre való globális átállást; úgy véli, hogy az uniós szintű fellépésnek – különösen a zöld megállapodás stratégiájának – arra kell

összpontosítania, hogy globális szinten folyamatosan növelje a környezettudatosságot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások gyakran nem fordítanak kellő figyelmet arra, hogy az EU és a harmadik országok között szembeszökő különbségek vannak a mezőgazdasági termelési normák terén környezetvédelmi és állatjóléti szempontból, ami eltántorítja az uniós mezőgazdasági termelőket – többek között az ökológiai termelésben – a további környezetvédelmi beruházásoktól;

Az átalakulás ösztönzése és a teljes értéklánc megerősítése

50. úgy véli, hogy a nemzeti stratégiai tervek célkitűzéseinek teljesítése érdekében alapvető fontosságú a KAP megfelelő költségvetése, valamint más európai alapokkal vagy programokkal való összeegyeztethetősége a mezőgazdasági termelőket az ökológiai gazdálkodási gyakorlatokra való átállásra és azok fenntartására sarkalló ösztönzők létrehozásához, megfelelő forrásokkal ellátott vidékfejlesztési intézkedések vagy pénzügyileg vonzó ökorendszerek, vagy a kettő kombinációja révén;
51. kéri, hogy az ökorendszerek mind a hagyományos, mind az ökológiai termelők számára hozzáférhetőek legyenek, és úgy alakítsák ki azokat, hogy összeegyeztethetőek legyenek az agrár-környezetvédelmi és éghajlattal kapcsolatos intézkedésekkel, és kiegészítsék azokat; emlékeztet annak fontosságára, hogy az ökológiai termelőket az átállási szakasz után is támogassák; felhívja a tagállamokat, hogy a vonatkozó közpolitikák révén támogassák a generációs megújulást a biogazdálkodásban, mozdítsák elő a mezőgazdasági vállalkozói szellemet a nők körében, és támogassák az életképes kis- és közepes méretű biogazdaságok fejlődését;
52. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az elmúlt két évtizedben csökkent a KAP költségvetése, ugyanakkor nőttek a mezőgazdasági ágazattal szemben támasztott követelmények; megállapítja, hogy a jelenlegi KAP keretében a költségvetés mindössze 1,8%-át fordítják a biogazdálkodást támogató intézkedésekre, és üdvözli, hogy az új KAP – különösen az ökorendszerek és a vidékfejlesztési intézkedések révén – nagyobb rugalmasságot biztosít a tagállamoknak az ökológiai ágazatra szánt összegek növelése terén;
53. megállapítja, hogy lehetőségek rejlenek az ökológiai termelők és a vidéki gazdaságok rövid, helyi, szezonális és intelligens élelmiszer-ellátási láncokban és közvetlen értékesítési lehetőségeiben – többek között a mezőgazdasági termelői piacokban –, mivel ezek környezeti és állatjóléti előnyökkel járnak, miközben jövedelmet biztosítanak, megőrzik a munkahelyeket és munkahelyeket teremtenek, biztosítják a vidéki területek életerejét, és áthidalják az uniós termelők és fogyasztók közötti szakadékot; rámutat, hogy a piacfejlesztés kulcsfontosságú az ökológiai ágazat fenntartható fejlődéséhez;
54. felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak elegendő forrást a rövid élelmiszerláncok fejlesztését elősegítő beruházások támogatására, például növelve a mobil vágóhidak vagy a gazdaságon belüli feldolgozólétesítmények számát; úgy véli, hogy a közbeszerzési eljárásokban előnyben kell részesíteni a helyi ellátási láncokat; hangsúlyozza, hogy a helyi termelésre és a rövid ellátási láncokra való összpontosítás az európai belső piacon nem vezethet további akadályokhoz;

55. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak aktív szerepet az ökológiai ellátási láncok szerkezetének javításában és az ökológiai termelők szervezeteinek kapacitásépítésében; sürgeti a tagállamokat, hogy alkalmazzanak „ágazati beavatkozásokat” és használjanak fel minden rendelkezésre álló intézkedést annak érdekében, hogy javítsák az ökológiai termelők szerveződését valamennyi érintett ágazatban, és segítsék őket ideiglenes túltermelés esetén;
56. felhívja a figyelmet arra, hogy a biogazdaságok, amelyek termelése volumenét tekintve kisebb, és így költségesebb, csekélyebb alkupozícióval rendelkeznek a kereskedelmi szerződéseknél, ezért különösen ki lehetnek szolgáltatva a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatoknak, különösen a romlandó áruk kifizetésének késedelme, az utolsó pillanatban történő visszamondás vagy az eladatlan és elpazarolt termékek beszállítók által történő megfizetésének kikényszerítése formájában; hangsúlyozza, hogy egyértelmű szerződéses feltételekre és az ökológiai mezőgazdasági termelők munkájának tisztességes elismerésére van szükség, és úgy véli, hogy elő kell mozdítani az olyan eszközöket, mint az ellátási láncra vonatkozó szerződések;
57. üdvözli, hogy a Bizottság támogatja a tagállamokon belüli biokörzetek (más néven ökorégiók) kialakítását, tekintve, hogy ezek jellegüknél fogva többféle feladat ellátására alkalmasak, előmozdítják a rövid ellátási láncokat, és szinergiákat teremtenek többek között a mezőgazdasági termelők, a fogyasztók, a feldolgozó vállalatok, a turizmus-vendéglátás ágazat, az étkeztetés és a kulturális vállalkozások között; kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a tagállamokat azokról az eszközökről, amelyeket a biokörzetek fejlesztésének előmozdítására használhatnak, különös figyelmet fordítva a városi területekre; megállapítja, hogy sikerük az erős regionális integrációtól és a helyi és regionális önkormányzatok bevonásától függ;
58. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú kiterjeszteni az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos ismeretek és bevált módszerek tagállamok és mezőgazdasági termelők közötti strukturált megosztását; kiemeli a tudósok, az agráregyetemek és a tágabb oktatási ágazat, a tanácsadók és konzultánsok, a mezőgazdasági termelők és egyesületeik és szervezeteik, valamint a társadalom közötti együttműködés erősítésének előnyeit; hangsúlyozza, hogy a független mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatásokra fontos szerep vár az ökológiai termelés fejlesztésében, és ezeket a tagállamoknak be kell építeniük KAP-stratégiai terveikbe, és hangsúlyozza, hogy elegendő pénzügyi forrást kell biztosítani számukra;
59. megjegyzi, hogy a Közös Kutatóközpont „Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model” (A környezetvédelmi és éghajlat-politikai törekvések modellezése a mezőgazdasági ágazatban a CAPRI modellel)⁸ című jelentése rámutatott, hogy az ökológiai gazdálkodás és a tápanyag-gazdálkodás tekintetében termelékenységnövekedésre van szükség, ami precíziós gazdálkodással, új digitális technológiákkal és más innovatív módszerekkel érhető el;
60. megállapítja, hogy az innovatív digitális eszközök jelentősen növelhetik az átláthatóságot és a nyomonkövethetőséget, ezáltal fellépve a csalás és az illegális

⁸ Barreiro Hurlé, J., Bogonos, M., Himics, M., Hristov, J., Perez Dominguez, I., Sahoo, A., Salputra, G., Weiss, F., Baldoni, E. és Elleby, C., *Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model*, az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2021.

termelési módszerek ellen, továbbá erősítve a fogyasztói bizalmat; ezért arra ösztönzi a Bizottságot, hogy többek között a KAP-stratégiai tervek révén biztosítsa a digitális technológiák, például a precíziós gazdálkodás és a blokklánc nagyobb mértékű alkalmazását az ökológiai gazdálkodásban; hangsúlyozza azonban, hogy ezek a technológiák csak kiegészítik a biogazdálkodás rendszerszintű fenntarthatósági megközelítését, és hogy az adatok tekintetében biztosítani kell a mezőgazdasági termelők számára a magánélet védelmét, a jövedelmezőséget és a függetlenséget;

Az ökológiai gazdálkodás fenntarthatósághoz való hozzájárulásának növelése

61. ismételten hangsúlyozza a kutatás és az innováció fontosságát az ökológiai gazdálkodási ágazat fenntarthatósága, valamint a biológiai sokféleséggel, az éghajlatváltozással és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással, az állatjóléttel és a hatékony erőforrás-felhasználással kapcsolatos társadalmi elvárások teljesítése szempontjából, és üdvözlö a Bizottság azon szándékát, hogy forrásokat különít el a Horizont Európából e célok támogatására; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy kutatásra és innovációra van szükség többek között az állattenyésztés területén a biogazdálkodásra való áttérés ösztönzéséhez, hogy a terméshozam növelése érdekében alternatívákat találjanak bizonyos inputanyagokra mind a mezőgazdaságban, mind a feldolgozásban, valamint hogy biztosítsák a szükséges fehérjetakarmányok, vitaminok, növényvédő szerek, különösen a biológiai növényvédelmi megoldások, műtrágyák és genetikai erőforrások rendelkezésre állását a szilárd gazdálkodási rendszerek továbbfejlesztése, valamint az aszályokkal, kártevőkkel és betegségekkel szembeni tolerancia növelése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze és mozdítsa elő az ökológiai és hagyományos élelmiszerekkel, illetve gazdálkodással foglalkozó kutatóközösségek közötti együttműködést, különösen a mezőgazdaság európai innovációs partnerségen (EIP-AGRI) keresztül;
62. ösztönzi a talaj termékenységére vonatkozó tudományos alapú megközelítést, valamint a biogazdálkodásban az újszerű növényi tápanyagforrásokkal kapcsolatos innovációk kidolgozásának, elfogadásának és ösztönzésének szükségességét, többek között a tápanyagok jobb újrahasznosítását a megfelelő feldolgozás és tápanyag-elválasztás révén, valamint adott esetben a megújuló forrásokból előállított terméshozam növelő anyagokat, például a biomassza-hulladékot és az állati trágyát a hosszú távú tápanyaghiány elkerülése érdekében; emlékeztet az állati trágya mint szerves trágya fontosságára, és annak a termesztési ciklusban való fenntartható használatát ösztönzi; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az alapvető növényi tápanyagokat (foszfort, káliumot és nitrogént) tartalmazó új újrahasznosított anyagokat az (EU) 2018/848 rendeletben szereplő alapanyagok listájára való jövőbeli felvételük céljából, az ökológiai gazdálkodás elveivel összhangban, valamint biztosítva a minőséget, a biztonságot és a fogyasztói bizalmat;
63. több kutatást és információt kér a növényi biostimulánsok és a bioalapú talajjavító szerek ökológiai gazdálkodási rendszerekben való alkalmazásának lehetséges előnyeiről, valamint arról, hogy ezek hogyan járulnak hozzá a tápanyagfelvételhez és a jobb teljesítményhez ebben a termelési modellben annak érdekében, hogy lehetővé váljon szélesebb körű elterjedésük, és segítsék az ökológiai és a hagyományos terméshozamok közötti szakadék csökkentését; rámutat arra, hogy a biológiai nitrogénmegkötésen felül a különböző külső tápanyagok gazdaságspecifikus

kombinációjának előmozdítása megoldást jelenthet az ökológiai gazdálkodási rendszerekben a tápanyag-költségvetések egyensúlytalansága jelentette kihívásra;

64. kiemeli, hogy az Európai Unióban sürgető szükség van az ökológiai növényi fehérjék előállítására és ösztönözni kell az ökológiai hüvelyesek termelését – többek között a takarmányozási rendszerek keretében is – annak érdekében, hogy csökkenjen az ökológiai ágazat importfüggősége; sürgeti a Bizottságot, hogy ezzel kapcsolatban dolgozzon ki célzott stratégiai tervet;
65. üdvözli a biogazdálkodás hozzájárulását a szintetikus peszticidek használatának csökkentéséhez, és felhívja a Bizottságot, hogy a peszticidek fenntartható használatáról szóló új jogszabály kidolgozásakor határozza meg a biológiai növényvédelmi termékeket, és az értékelési és engedélyezési folyamat javítása és felgyorsítása révén növelje a biológiai növényvédelmi megoldások és természetes anyagok rendelkezésre állását, amelyek sokkal szélesebb körben használhatók;
66. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat az alacsony kockázatú biológiai peszticidekről szóló, 2017. február 15-i parlamenti állásfoglalásra⁹, és hangsúlyozza, hogy támogatni kell a biztonságos, hatékony és megfizethető alternatív növényvédő szerek fejlesztését, és ösztönözni kell azok szélesebb körű használatát, különösen azáltal, hogy megkönnyítik mind az alapanyagok engedélyezési eljárását, mind használatuk kiterjesztését, ami fontos eleme az ökológiai termelés fejlesztésének; hangsúlyozza, hogy meg kell teremteni a tagállamokban az ökológiai növényvédő szerekhez és trágyákhoz való egyenlő hozzáférés feltételeit; hangsúlyozza, hogy a környezetben jelen lévő növényvédőszer-maradványok akár az ökológiai termékekre is hatással lehetnek;
67. rámutat arra, hogy a termelésben magas szintű környezetvédelmi normákat garantáló ökológiai termelők nem tehetők felelőssé az ellenőrzésükön kívül eső kockázatokért, és felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő még jobban a növényvédőszer-maradványokkal kapcsolatos megállapítások kezelésének harmonizációját;
68. kiemeli az elegendő mennyiségben rendelkezésre álló, minőségi ökológiai vetőmagok, heterogén szaporítóanyagok és magas terméshozamú növényfajták, az őshonos fajták, valamint a helyi viszonyokhoz alkalmazkodott fajták jelentőségét; rámutat arra, hogy ezek a fajták képesek megerősíteni a növénybetegségekkel és az éghajlatváltozás hatásával szembeni ellenálló képességet; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy többek között egyedi intézkedések révén fokozzák az ökológiaivetőmag-piac működésének javítására irányuló erőfeszítéseiket, és úgy véli, hogy e tekintetben az átmeneti időszakok alkalmazása hasznos eszközként szolgálhat; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy elegendő pénzügyi forrást különítsenek el az ökológiai vetőmagok és állattenyésztés kutatására;
69. kiemeli a helyi fajták megőrzésére és kiválasztására irányuló támogatási programok jelentőségét, mivel e fajták nagy ellenálló képességük miatt különösen alkalmasak az ökológiai gazdálkodásra; hangsúlyozza, hogy az egészséges és reziliens fajták kifejlesztése érdekében támogatni kell a hagyományos növénynemesítést, valamint hogy az új ökológiai vetőmagok és mezőgazdasági gyakorlatok kifejlesztése során

⁹ HL C 252., 2018.7.18., 184. o.

modern, fenntartható és innovatív módszerekre van szükség az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének fenntartása mellett;

70. ezzel összefüggésben kiemeli a növénynemesítéssel kapcsolatos tudományos innovációk szerepét, különösen a fajták ellenálló képességének javításában, a genetikai erőforrások sokféleségének előmozdításában és az élelmiszer-termelési rendszerek megerősítésében, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a géntechnológiával módosított (GMO) vetőmagok használata nem megengedett az ökológiai gazdálkodásban;
71. támogatja a Bizottság azon elhatározását, hogy az uniós piaci megfigyelőközpontok elemzését kiterjeszti az ökológiai termékekre; hangsúlyozza, hogy fokozni kell az ökológiai ágazatra vonatkozó pontos és időszerű adatok gyűjtését és javítani kell azok rendelkezésre állását regionális szinten is, hogy jobban fel lehessen mérni annak környezeti, gazdasági és társadalmi hatásait;
72. úgy véli, hogy ennek magában kell foglalnia az ágazat környezeti fenntarthatóságához való hozzájárulására vonatkozó adatokat, valamint a termelésre, a feldolgozásra és a fogyasztásra vonatkozó adatokat, többek között a vendéglátóiparban és a közétkeztetésben, az EU-n belüli és a nem uniós országokkal folytatott kereskedelemre, valamint a termelői és kiskereskedelmi árakra, a fogyasztói preferenciákra, az ellátási lánc struktúráira, a hozzáadott értékre és a mezőgazdasági termelők részesedésére vonatkozóan az ellátási láncokban; meggyőződése, hogy ezek az adatok elengedhetetlenek az ökológiai termelésre vonatkozó uniós politika alakításához és nyomon követéséhez, a kínálati és keresleti egyensúlytalanságok orvoslásához, a fogyasztási és termelési tendenciák értékeléséhez, valamint az ágazat átláthatóságának és a belé vetett bizalom növeléséhez;
73. elismeri, hogy a közös európai mezőgazdasági adattér lehetőségeket kínál a fogyasztói ismeretek és a bizalom növelésére, valamint az ökológiai ellátási lánc nyomon követhetőségének biztosítására; hangsúlyozza, hogy a kereslet ösztönzése érdekében fontos a fogyasztói igények megfelelő értékelések révén történő meghatározása; felhívja a tagállamokat, hogy jobban ismertessék az ökológiai ágazat gazdasági eredményeit; kéri a Bizottságot, hogy átfogóan vizsgálja meg és elemezze, hogy az ökológiai gazdálkodás növekedése milyen hatással járna az Európai Unióban az éghajlatváltozásra és az élelmezésbiztonságra nézve;
 - o
 - o o
74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

A Bizottság 2021. március 25-én közzétette az ökológiai termelés fejlesztésére irányuló – „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiában és a biodiverzitási stratégiában bejelentett – cselekvési tervet (az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv), amelyben 2030-as határidővel meghatározta az ökológiai gazdálkodásba bevonandó uniós mezőgazdasági területek részarányát, valamint célul tűzte ki az ökológiai akvakultúra jelentős mértékű növelését. Ezek a stratégiák az európai zöld megállapodás, azaz a Bizottság által a 2050-re kitűzött európai fenntarthatóság és klímasemlegesség eléréséhez összeállított szakpolitikai menetrend részét képezik. Az AGRI bizottság úgy határozott, hogy a szóban forgó cselekvési tervről saját kezdeményezésű jelentést készít.

Az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv kiemeli, hogy a jó minőségű élelmiszerek szerény környezeti hatással járó előállításával az ökológiai gazdálkodás – más fenntartható gazdálkodási módszerekkel egyetemben – központi szerepet fog játszani a fenntartható uniós élelmiszerrendszer kialakításában. Az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv konkrét intézkedéseket határoz meg, amelyek az élelmiszertermeléstől a fogyasztásig a teljes ellátási láncot lefedik.

A terv három, egymással összefüggő és a zöld megállapodás fenntarthatósági célkitűzései képviselte törekvések megvalósítását szolgáló tengely mentén épül fel: 1. a kereslet ösztönzése és a fogyasztói bizalom garantálása, 2. az átalakulás ösztönzése és a teljes értéklánc megerősítése, 3. az ökológiai gazdálkodás fenntarthatósághoz való hozzájárulásának növelése. A három tengely 23 intézkedést tartalmaz: ezek közül néhány a 2014 és 2020 között megvalósított tevékenységek folytatása, amelyek mellett azonban számos új, valamint különböző finanszírozási forrásokat mozgósító tevékenység is megtalálható. A tervben, amely egyúttal a szeptember 23-án tartandó „uniós ökológiai napot” is létrehozta, 2024-re tűzték ki az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv félidős felülvizsgálatát.

A tanúsított ökológiai termékek általában drágábbak a hagyományos termékeknél, tekintettel arra, hogy az ökológiai termelés gyakran nagyobb termelési költségekkel jár, aminek következtében pedig magasabb piaci árakat kell felszámolni ahhoz, hogy e költségek megtérüljenek. Ez hátráltathatja az ökológiai ágazat bővülését, gazdasági szempontból viszont elengedhetetlen ahhoz, hogy folytatódjon az ökológiai gazdálkodás, illetve további területeken álljanak át az ökológiai gazdálkodásra.

Az ökológiai gazdálkodásba bevont uniós mezőgazdasági összterület 2019-ben 13,8 millió hektárra nőtt, és jelenleg az Unió teljes mezőgazdasági hasznosítású területének 8,5%-át teszi ki. Az ökológiai termelés mértéke tagállamonként jelentősen eltér, és az ökológiai gazdálkodás alá vont mezőgazdasági területek aránya 0,5% és 26% között mozog. A 2030-as uniós ökológiai célkitűzés elérése jelentős növekedést feltételez az ökológiai ágazatban, amelyhez mindössze nyolc év áll rendelkezésre, ez pedig komoly feladat elé állítja a tagállamokat az ökológiai törekvések kiigazítása szempontjából.

Annak érdekében, hogy az ökológiai termelésre vonatkozóan a tagállamok olyan testre szabott nemzeti cselekvési terveket dolgozhassanak ki, amelyek a nemzeti ökológiai törekvéseiket kísérő, támogató eszköztárként működnek a közös agrárpolitika (KAP) keretében, az ökológiai termelésről szóló uniós cselekvési tervnek – az Unió különböző

régióiban fennálló változatos körülmények kezeléséhez – megfelelő eszközökről, ösztönzőkről, mozgásterről és egyensúlyról kell gondoskodnia.

Az ökológiai termelésről szóló uniós cselekvési tervnek holisztikus, az ökológiai gazdálkodás sokoldalú hatásaira építő megközelítést kell követnie, amely egyenlő mértékben mozdtítja elő a gazdasági, az ökológiai és a társadalmi fenntarthatóságot, és emellett a tagállamokat is ösztönzi, illetve cselekvésre készíti, hogy kidolgozzák – a konkrét és határidőhöz kötött intézkedéseket meghatározó – saját nemzeti cselekvési terveiket az ökológiai termelésre vonatkozóan. E nemzeti cselekvési terveknek a tagállamok igényeihez igazított egyéb intézkedések mellett olyan intézkedéseket is meg kell határozniuk, amelyek támogatják az ökológiai ellátási lánc teljes egészének fejlődését, előmozdtítják a zöld közbeszerzést, megerősítik a piacfejlesztési képességeket, valamint segítséget nyújtanak a mezőgazdasági termelők számára az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos átálláshoz és bevált módszerek gyakorlati alkalmazásához.

Ami a legfontosabb, hogy az uniós ökológiai ágazat fejlődését és növekedését az ellátási lánc piacvezérelt és holisztikus szemléletű fejlesztésének kell kísérnie, amelynek többek között az ökológiai élelmiszerek iránti kereslet bővülését ösztönző és a fogyasztói bizalmat biztosító intézkedéseket is magában kell foglalnia. Az ökológiai túltermelés az ökológiai termékek árainak járulékos csökkenéséhez vezethet, ami végső soron gyengítheti az uniós ökológiai termelők gazdasági helyzetét, csökkentheti a mezőgazdasági termelők motivációját, hogy átálljanak az ökológiai termelésre, következésképpen pedig nem tenné lehetővé, hogy az ökológiai termelés az elérni kívánt mértékben járuljon hozzá a zöld megállapodás éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzéseéhez. Éppen ezért az ökológiai termékek kínálatának várható jövőbeli növekedéséhez kellően magas szintű keresletnek kell társulnia, hogy szavatolni lehessen az ökológiai piac és az ökológiai termelés jövőbeli jövedelmezőségét az Unióban.

A kereslet ösztönzése és a fogyasztói bizalom garantálása

Annak érdekében, hogy ökológiai termelésről szóló cselekvési terv a tagállamok ökológiai KAP-törekvéseit támogató eszköztárként betöltse funkcióját, a KAP keretében megfelelő költségvetést kell biztosítani ahhoz, hogy vidékfejlesztési intézkedések kidolgozása, újonnan bevezetett ökorendszerek, vagy akár a kettő ötvözése révén nemzeti szinten létrejöhessenek a mezőgazdasági termelőknek szóló, az ökológiai gazdálkodási gyakorlatok alkalmazására való áttérést, valamint e gyakorlatok fenntartását célzó ösztönzők. E tekintetben döntő fontosságú, hogy a tagállamok támogassák az ökológiai gazdálkodáson belüli generációs megújulást.

Az ökológiai termelésről szóló cselekvési terv sikere a magánszektor nagyobb mértékű keresletösztönző szerepvállalásától is függ, különösen a kevésbé fejlett ökológiai piacokkal és termeléssel rendelkező országokban.

A zöld közbeszerzés ambiciózusabb alkalmazására irányuló tagállami törekvések növelhetik az ökológiai termékek iránti keresletet, és ösztönzőleg hathatnak az ökológiai célkitűzés elérésére. A Bizottságnak példát kell mutatnia, és az uniós intézmények és ügynökségek étkezdéi, éttermei és kávézóiban a zöld közbeszerzésre vonatkozó kritériumokat kell alkalmaznia. A Bizottság másik fontos feladata, hogy az ökológiai fogyasztás jövőbeli fejlődéséhez való hozzájárulás jegyében egyfelől megvizsgálja azokat a jelenlegi strukturális és logisztikai akadályokat, amelyek hátráltatják a zöld közbeszerzési kritériumok szélesebb

körü térnyerését a tagállamokban, másfelől pedig megoldással szolgáljon azokra. A tagállamoknak emellett az ökológiai termékek elosztását is fel kell venniük az uniós iskolaprogramba.

Alapvető fontosságú gondoskodni arról, hogy a fogyasztók étel- és italvásárláskor megalapozott döntéseket hozhassanak. Ahhoz, hogy az uniós ökológiai logó meghatározó szerepet játsszon a fogyasztók vásárlási döntéseiben, mindenképpen ismertebbé kell tenni a logót, amelynek biztosítékként kell szolgálnia az ökológiai termékekre vonatkozó uniós szabályozási keret legfontosabb elemei – nevezetesen a közös szabványok, a tanúsítványok, a szigorú végrehajtás és az egyértelmű címkézés – tekintetében.

Az ökológiai étel- és italtermékeket vásárló fogyasztókban kialakultak bizonyos minőségi elvárások, és a minőség ellenőrzése, valamint az ökológiai termékek származásával összefüggő tájékoztatás kapcsán a tanúsító szervezetekre és az ökológiai ellenőrzésekre hagyatkoznak. Az uniós ökológiai tanúsítási eljárás iránti bizalmatlanság, valamint az uniós ökológiai logó övező kétségek maradandó károkat okozhatnak az ökológiai ágazat további erősítésére irányuló törekvések szempontjából. Az átláthatóság éppen ezért alapvető fontosságú a fogyasztók számára, és azt független ellenőrző szervek által végzett kötelező ellenőrzésekkel kell biztosítani. Az ökológiai ellátási lánc összetettsége miatt alapvető fontosságú, hogy a Bizottság, a tagállamok és az érdekelt felek aktívan közreműködjenek azon módszerek meghatározásában, amelyekkel megerősíthetők a meglévő tanúsítási és ellenőrzési mechanizmusok annak érdekében, hogy meg lehessen előzni mind az Unióban, mind a harmadik országokban az ökológiai termeléssel és kereskedelemmel kapcsolatos csalásokat, és el lehessen kerülni, hogy a mezőgazdasági termelőket további adminisztratív terhek és költségek sújtsák. Ez az a pont, ahol be kell vetni az informatikai megoldásokat.

A helyi és regionális hatóságok bevonása elengedhetetlen ahhoz, hogy az ökológiai ágazat fejlődése a lehető legmagasabb szintű legyen. A helyi és regionális képviselők sok esetben tisztán látják, hogy régiójuk vagy közösségük milyen hiányosságokkal küzd, és meg tudják határozni a fejlesztésre szoruló területeket, illetve a konkrét intézkedéseket. A városok, települések és régiók egyre értékesebb szerepet játszanak az ökológiai ágazat termelési, logisztikai és kereskedelmi szerkezeti kialakításának támogatásában, illetve a termelők és a fogyasztók közötti, szervezett kereteken belüli együttműködés megteremtésének előmozdításában. A figyelemfelkeltő és tájékoztató tevékenységek, valamint az óvodai és iskolai oktatási programok fejlesztése – ideértve az ökológiai gazdaságokban tett, a mezőgazdasággal és az étel- és italtermékek képviselte értékkel való szorosabb kapcsolat kialakítását célzó látogatásokat is – elősegíthetik a fogyasztók és a jövő fogyasztóinak ismeretbővítését helyi szinten.

Az Unió egyes részein az ökológiai termelés bővülése meghaladja az ökológiai piac fejlődését. Az uniós túltermelés elkerülése, valamint az ökológiai piac és az ökológiai termelés jövedelmezőségének megóvása szükségessé teheti exportösztönző intézkedések alkalmazását az uniós ökológiai termékek esetében.

Emellett ahhoz, hogy az Unió globális normaalkotóként kibontakoztathassa lehetőségeit a fenntartható mezőgazdaság terén, az is fontos, hogy a harmadik országokban tájékoztatási és promóciós programokat tartsanak az uniós ökológiai termékekről, valamint növeljék a termékek és az alkalmazott előállítási eljárások fenntarthatósága, minősége és jellemzői szempontjából a fogyasztók számára biztosítékként szolgáló uniós ökológiai logó ismertségét

és elismerését.

Az ökológiai akvakultúra viszonylag fiatal ágazat, amely komoly növekedési potenciállal rendelkezik, a tagállamoknak és az érdekelt feleknek pedig gondoskodniuk kell az ágazat fejlődésének felgyorsításáról.

Az átalakulás ösztönzése és a teljes értéklánc megerősítése

Kiegyensúlyozott piaci helyzetben a szezonalitást is figyelembe vevő rövid és helyi szintű élelmiszer-ellátási láncok, valamint a közvetlen értékesítési lehetőségek – amennyiben lehetséges – komoly potenciált rejtenek magukban a termelők és a vidéki gazdaságok számára a gazdasági és környezeti előnyök kiaknázásához, mivel jövedelembiztonságot és munkahelyeket teremtenek, miközben az állatjóléthez, valamint a környezet, a biológiai sokféleség és az éghajlat védelméhez is hozzájárulnak.

A biokörzetek tagállamokon belüli kialakítása szinergiákat teremt a mezőgazdasági termelők, a fogyasztók, a turizmus-vendéglátás ágazat és a kulturális vállalkozások között, tekintve, hogy a biokörzetek jellegüknél fogva többféle feladat ellátására is alkalmasak, valamint előmozdítják az adott régióban rejlő gazdasági és szociokulturális lehetőségeket. A meglévő hálózatokat ösztönözni kell arra, hogy minél több falu, település vagy város csatlakozzon.

Az átállás ösztönzéséhez és a teljes értéklánc megerősítéséhez alapvető fontosságú szélesebb körre kiterjeszteni az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos ismereteket, illetve bevált módszerek tagállamok és mezőgazdasági termelők közötti strukturált cseréjét, valamint megerősíteni a mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatásokat. A tudományos szakemberek, a tanácsadási szolgálatok, az oktatási ágazat, a mezőgazdasági termelők és a társadalom közötti együttműködés erősödése jótékony hatást gyakorol az ökológiai ágazat fejlődésére.

A digitális technológiák – többek között a precíziós gazdálkodás és a blokklánc-technológiák – alkalmazása szerepet játszhat az ökológiai gazdálkodás fejlesztésében. A kis- és nagyvállalkozások, a feldolgozó létesítmények és a gazdaságok esetében egyre nagyobb, tagállamonként eltérő különbségek érhetők tetten a technológiahasználat terén. A nagyüzemi technológiáknak és digitális megoldásoknak a kis méretű ökológiai vállalkozások, feldolgozó létesítmények és gazdaságok igényeinek megfelelő átalakítása, valamint a kisüzemi termelést szolgáló új, testre szabott megoldások innovációja kedvező hatást gyakorolna az ökológiai termelésre, például az erőforrás-hatékonyság tekintetében.

Az ökológiai gazdálkodás fenntarthatósághoz való hozzájárulásának növelése

Az ökológiai gazdálkodásba bevont uniós mezőgazdasági területek jelentős növelését szilárd kutatási és innovációs szakpolitikának kell kísérnie, előmozdítania és támogatnia. A fennálló akadályokat meg kell szüntetni, a korlátozásokat pedig fel kell számolni. Az ökológiai gazdálkodásban – például az ökológiai fehérjetakarmányok, vitaminok, növényvédő szerek, trágyák és genetikai erőforrások rendelkezésre állása kapcsán – tetten érhető korlátok megszüntetéséhez, valamint az állatjóléttel és a hatékony erőforrás-felhasználással összefüggő társadalmi elvárásoknak való megfelelés ösztönzéséhez mielőbb kutatásra és innovációra van szükség. A források Horizont Európán belüli elkülönítése, a kutatói közösségek együttműködésének ösztönzése és előmozdítása, valamint az ökológiai és hagyományos élelmiszerekkel és gazdálkodással foglalkozók tapasztalatcseréje jelentősebb szerephez

juttathatja az ökológiai gazdálkodást a fenntarthatóság megeremtésében.

Például: elegendő mennyiségű, minőségi ökológiai vetőmagra, heterogén szaporítóanyagra és magas hozamú növényfajtára van szükség, amelyek megerősítik a növénybetegségekkel és az éghajlatváltozás hatásával szembeni ellenálló képességet. Ezenkívül alternatív növényvédő szereket és növényvédelmi módszereket kell találni és népszerűsíteni, mivel a természetes anyagok piaci szegmense szűk és kevésbé jövedelmező, a regisztrációs folyamat pedig költséges és időigényes. A Bizottságnak és a tagállamoknak komolyabb erőfeszítéseket kell tenniük az ökológiai vetőmagvédő és növényvédő szerek piacának jobb működése érdekében, valamint átmeneti időszakokat kell biztosítaniuk e termékek bevezetéséhez és továbbfejlesztéséhez.

Az ökológiai ágazatra vonatkozó pontos, aktuális és összehasonlítható adatok intenzívebb gyűjtése, valamint nagyobb mértékű rendelkezésre állása fontos szerepet játszik az említett továbbfejlesztésben. Kiemelendő, hogy az ökológiai termelésre vonatkozó uniós szakpolitika nyomán követéséhez és alakításához, valamint a fogyasztási és termelési tendenciák értékeléséhez termelési és fogyasztási adatok, továbbá az Unión belüli és harmadik országokkal folytatott kereskedelemről, a fenntarthatóság megvalósításáról – többek között a termelők és kiskereskedelmi árakról, a fogyasztói preferenciákról, az ellátási láncok felépítéséről, a hozzáadott értékről és a mezőgazdasági termelők ellátási láncokban elért részesedéséről – tanúskodó adatok szükségesek. Ily módon láthatóvá tehetők az Unió ökológiai ágazatának környezeti, gazdasági és társadalmi hatásai, az adatok nagyobb átláthatósága pedig hozzájárulhat az uniós ökológiai termékekbe vetett bizalom növeléséhez. Éppen ezért pozitív fejleményként értékelendő, hogy a Bizottság ki kívánja terjeszteni az uniós piaci megfigyelőközpontok elemzését az ökológiai termékekre.

Összefoglalva: a regionális szinten és a természettel összhangban előállított, minőségi élelmiszerek fontosak az európai polgárok életminősége, valamint a környezet, a biológiai sokféleség és az éghajlat védelme szempontjából. Ez az ökológiai gazdálkodás lényege. Nagyobb teret biztosítunk az ökológiai modellnek Európában, miközben tiszteletben tartjuk a többi fenntartható gazdálkodási módszer kínálta lehetőségeket, hogy hozzájáruljunk a zöld megállapodás célkitűzéseéhez.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	31.3.2022
A zárószavazás eredménye	+ : 45 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Dacian Cioloş, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Anna Deparnay-Grunenberg, Anja Hazekamp, Tonino Picula, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

45	+
ECR	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Tonino Picula, Marc Tarabella
The Left	Luke Ming Flanagan, Anja Hazekamp, Chris MacManus
Verts/ALE	Benoît Biteau, Anna Deparnay-Grünenberg, Martin Häusling, Bronis Ropė, Sarah Wiener
0	-
0	0

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás